

бѣдѣтъ природныѣ добродѣтели на голѣмцыѣ, ако тѣ си прѣмѣтахъ прѣзъумѣтъ, че сѣ отцы на народа; напротивъ жестокохъта и надменностьта не само че не сѣ приличны на степенътъ, на който ся намирать, но прикачатъ имъ още срамотность и похулность. А когато голѣмцыѣ забравятъ че сѣ отцы на подчиненныѣ си, тогазъ тѣ ставатъ вече и недостойны да бѣдѣтъ господари тѣмъ.

Августъ Кесарь, тойзи мѣжъ който прѣди да ся воцари бѣше жестокъ и мѣчителень, като възлѣзе на прѣстолътъ показа голѣмъ кротость и челолюбие. Единъ день му извѣстятъ че Л. Цинна, (споредъ други Корнелій) мѣжъ малоумень и долуплѣзливъ, прѣдпріемъ да устрои сѣзаклятіе противу него, и понеже тойзи който бѣше му извѣстимъ тѣзи работѣ былъ и той единъ отъ сѣзаклетницѣтъ, можимъ да му расправи обстоятелственно, гдѣ, кога и какъ щѣла да избухне работата. Августъ като ся рѣшава да го накаже, призовалъ за наутрѣ